

- 2 Помени събраніе-то си, *което* си придобылз изначало,
Жезла-тъ на наследіе-то си, *което* си избавилз,
Горж-тъ тѣзи Сионъ, въ които си са населилз.
- 3 Дигни стѣпки-тъ си къмз всегдашни-тъ заповѣстиѣ,
Къмъ всичко-то зло което стори непріатель-тъ въ святилице-то.
- 4 Врагове-тъ ти рыкайтъ върѣдъ събраніе-то ти:
Тѣрихъ хорсѣви-тъ си хорсѣви.
- 5 Познато станъ както кога нѣкой дигне топоръ
Върхъ гѣсты дърва.
- 6 Така сега тѣзи вълны-тъ мѣ направы,
Съборихъ за еднаждъ съ брадвы и чскове.
- 7 Прѣдлохъ на Огнь святилице-то ти;
Осквърнихъ жилище-то на име-то ти *като го низриняхъ* до земь-тъ.
- 8 Рекохъ въ срдце-то си: Да ги истрѣкимъ съвѣмъ.
Изгорихъ всички-тъ Божіи съборища по земь-тъ.
- 9 Знаменіа-та наши не видимъ: нѣма вече пророкъ,
Нито има междъ насъ нѣкой да знае до кога *ще бжде това*.
- 10 До кога, Боже, непріатель-тъ ще хули?
Всакога ли врагъ-тъ ще прѣзира име-то ти?
- 11 Защо теглишь назадъ рѣкы-тъ си и десницы-тъ си?
Истегли ихъ изъ срѣдъ пазухъ-тъ си и погѣби ги.
- 12 Я Богъ є изначало Царь мой,
Който прави спасеніе въ срѣдъ земь-тъ.
- 13 Ты си раздвоилз море-то съ съ снаж-тъ си:
Ты си смазалъ главы-тъ на ламіи-тъ въ воды-тъ.
- 14 Ты си строилз главы-тъ на Левіаѣла:
Далъ си го гастіе на людіе-тъ въ пѣстынѣ-тъ.
- 15 Ты си разцѣпилз источници и отоки:
Изсвилз си рѣкы непрѣсѣкнѣвалы.
- 16 Твой є день-тъ, и твоѣ ноць-та:
Ты си приготвилз видѣлихъ-тъ и сѣнце-то.